

Boris / Andryš

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

5SŽ/4/2011

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovičova 8, PO box 155, 810 00 Bratislava 1	
14. 03. 2013	
Podacie číslo: 1030	Spisovňa: 1030
Prílohy/čísly: 5	Objekt: 72

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 01. 03. 2013

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 14. 03. 2013

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Baricovej a z členiek senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Eleny Krajčovičovej, v právnej veci navrhovateľky obchodnej spoločnosti **TAM ART PRODUCTIONS, s. r. o.**, so sídlom Dr. Vladimíra Clementisa 10, Bratislava, zastúpenej advokátskou kanceláriou **IKRÉNYI & REHÁK, s. r. o.**, so sídlom v Bratislave, Šoltésovej 2, proti odporkyňi Rade pre vysielanie a retransmisiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, za účasti účastníkov konania 1. obchodnej spoločnosti **D. EXPRES, a. s.**, so sídlom Vrútocká 48, Bratislava, 2. **RADIO, a. s.**, so sídlom Prešovská 39, Bratislava, 3. **RADIO ONE, s. r. o.** so sídlom Mostná 13, Nitra, 4. **Rozhlas a televízia Slovenska**, so sídlom Mlynská dolina, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RZL/109/2010 zo dňa 24. novembra 2010, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne z 24. novembra 2010 č. RZL/109/2010 v napadnutej druhej časti výroku **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke **u k l a d á** povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 66 eur do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím odporkyňa (ďalej aj „Rada“) ako orgán príslušný podľa § 5 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z. z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z. z.“), v súlade so zákonom č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“), posúdiac žiadosti o udelenie/zmenu licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie rozhodla o nárokoch žiadateľov a v bode I. výrokovej časti pridelenia frekvenciu 94,2 MHz Poprad – Kráľová hoľa Slovenskému rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava pre potreby programovej služby Rádio Devín. V bode II. výroku napadnutého rozhodnutia zamietla podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. žiadosti účastníkov konania spoločností TAM ART PRODUKTION, s. r. o., D. EXPRES, a. s., RADIO, a. s. a RADIO ONE, s. r. o..

Odporkyňa svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že pri svojom rozhodovaní prihliadala na všetky kritéria uvedené v § 47 zákona č. 308/2000 Z. z., pričom pri posudzovaní prínosu žiadateľa o licenciu / pridelenie frekvencie vo vzťahu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme uprednostnila účastníka konania, vysielateľa na základe zákona, Slovenský rozhlas. Dôvodom pridelenia frekvencie bola skutočnosť, že vysielanie rozhlasovej programovej služby Rádio Devín najdôslednejšie naplňa ustanovenie § 47 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z. v porovnaní s vysielaním ostatných účastníkov konania, nakoľko pri programovej službe Rádio Devín je percentuálny podiel vysielacieho času vyhradeného vysielaniu programov vo verejnom záujme predstavovaný podielom vo výške 96 % z vysielacieho času, kým ostatní účastníci konania vysielatelia s licenciou venujú vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme max. 7,23 %, a to v prípade vysielateľa D. EXPRES, a. s..

Dôvodom pridelenia frekvencie 94,2 MHz Poprad – Kráľová hoľa Slovenskému rozhlasu (dnes Rádio a televízia Slovenska) bola aj tá skutočnosť, že formát programovej služby Rádio Devín najdôslednejšie naplňa predmetné ustanovenie, t. j. vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté, nakoľko vyššie uvedený formát predstavuje alternatívu vysielateľom s licenciou z hľadiska zamerania programovej služby a tiež z dôvodu nedostatočného pokrytia programovou službou Rádio Devín v plánovanej oblasti.

Proti tomuto rozhodnutiu v celom rozsahu podala navrhovateľka ako neúspešný účastník konania v zákonnej lehote opravný prostriedok podľa § 250l a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) namietajúc, že napadnuté rozhodnutie považuje za vecne nesprávne a nezákonne. Namietala, že odporkyňa vo svojom rozhodnutí dôsledne nezdôvodnila dôvody pridelenia frekvencie práve verejnoprávnemu vysielateľovi – Slovenskému rozhlasu. Najmä neuviedla, do akej miery jednotliví účastníci splnili podmienky stanovené v ustanovení § 47 zákona č. 308/2000 Z. z. a z akých dôvodov a akým spôsobom dospela k záveru, že uvedené podmienky má najlepšie spĺňať práve Slovenský rozhlas a jeho programová služba Rádio Devín.

Navrhovateľka namietala, že odporkyňa vo svojom rozhodnutí poukazovala na dôvody a fakty, ktoré formulovala len všeobecne bez toho, aby ich bližšie špecifikovala a uviedla z akých podkladov a zdrojov tieto údaje vychádzajú. Ďalej namietala, že v odôvodnení rozhodnutia sa nevysporiadala s námietkami a vyjadreniami navrhovateľa ako účastníka správneho konania vo vzťahu k nedostatočnosti predloženého potvrdenia a nesúlady deklarovanej nadmorskej výšky kóty vysielania obsiahnutými najmä v jej podaní z 30. novembra 2010, a preto je odôvodnenie rozhodnutia v rozpore s ustanovením § 47 ods. 3 správneho poriadku. Ďalej namietla, že odporkyňa svojím rozhodnutím narušila princíp duálneho vysielania a požiadavky zabezpečenia plurality vo vysielaní, keď predmetnú frekvenciu pridělila verejnoprávnemu vysielateľovi Slovenskému rozhlasu. Ďalej navrhovateľka poukazovala na to, že Rádio Devín (vysielajúce popri ďalších troch okruhoch Slovenského rozhlasu) má priemernú počúvanosť konštantne na úrovni 0,4 %. Pridelenie uvedenej frekvencie preto nie je v súlade s požiadavkou účelného využívania frekvenčného spektra. Odporkyňa preto postupovala v rozpore s poslaním, ktoré jej ukladá ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z. z.. Uviedla, že pridelenie uvedenej frekvencie na predmetnej kóte s tak výnimočnými parametrami pre programovú službu s marginálnou počúvanosťou nemôže byť v súlade so záujmom verejnosti, obzvlášť za situácie, v ktorej z rovnakej kóty vysiela ten istý verejnoprávny vysielateľ ďalšie tri programové služby.

Namietala tiež, že odporkyňa nepostupovala pri výbere žiadateľa zákonným spôsobom, nezohľadnila náležite všetky kritéria a prekročila medze zákonom povolenej voľnej úvahy, pričom svoje rozhodnutie ani náležite neodôvodnila. Poukazovala na to, že už v konaní poukazovala na skutočnosť, že Slovenský rozhlas nespĺnil zákonnú podmienku pre pridelenie frekvencie v zmysle § 46 ods. 2 písm. f) zákona č. 308/2000 Z. z., pretože k svojej žiadosti pripojil len potvrdenie spoločnosti ANTENA PLUS, a. s. označené ako „prísľub na zabezpečenie rozhlasového vysielania“, pričom podľa dostupných informácií

spoločnosť ANTENA PLUS, a. s. nevlastní na predmetnej vysielacej kóte žiaden vysielateľ, ani nemá k vysielateľu žiadne iné právo, ktoré by ju oprávňovalo alebo jej umožňovalo zabezpečiť vysielanie v kóty Poprad - Kráľova hoľa. Uviedla, že v súčasnosti existujúci vysielateľ nachádzajúci sa na uvedenej kóte vlastní a prevádzkuje spoločnosť Towercom, a. s.. Nakoľko nie je známa informácia o tom, že by spoločnosť ANTENA PLUS, a. s. mala oprávnenie na výstavbu nového vysielateľa na danej kóte a nie je známy ani iný spôsob zabezpečenia vysielania z uvedenej kóty, je zrejmé, že odporkyňa rozhodla o pridelení frekvencie bez toho, aby bola preukázaná technická realizovateľnosť vysielania.

Na základe uvedených skutočností navrhovateľka žiadala, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo svojom písomnom vyjadrení zo dňa 21. februára 2011 žiadala rozhodnutie potvrdiť, nakoľko jej rozhodnutie je plne v súlade s platnými právnymi predpismi a vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje náležitosti podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku a pri rozhodovaní bola uplatnená voľná úvaha, pričom je toho názoru, že táto nevybočila z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. K námietke týkajúcej sa nedostatkov dôvodov napadnutého rozhodnutia a jeho nepreskúmateľnosti uviedla, že v odôvodnení uviedla, že ich považuje za neopodstatnené. Na strane 5 rozhodnutia uviedla, že posúdila predpoklady zachovania plurality informácií a mediálnych obsahov v zmysle ustanovenia § 47 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z. z. a dospela k záveru, že všetci účastníci konania predmetné ustanovenie naplnili. Poukazovala na skutočnosť, že v obdobných konaniach, ktoré boli predmetom preskúmania Najvyšším súdom Slovenskej republiky (napr. vo veciach sp. zn. 5SŽ/10/2009, či sp. zn. 5SŽ/125/2007) identické posúdenie predmetného konania nebolo dôvodom zrušenia rozhodnutie odporkyne. Z tohto dôvodu odporkyňa považuje posúdenie tohto kritéria za dostatočné. Čo sa týka námietky vyváženosti programovej skladby navrhovanej žiadateľom o licenciu vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté sa odporkyňa uviedla, že na strane 5 rozhodnutia uviedla, že mieru naplnenia tohto kritéria zohľadnila pri rozhodovaní o pridelení frekvencie jednému z účastníkov konania a následne na strane 7 odôvodnenia uviedla, prečo uprednostnila Slovenský rozhlas. Dôvodom pridelenia frekvencie 94,2 MHz Poprad – Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu (dnes Rádio a televízia Slovenska) bola aj tá skutočnosť, že formát programovej služby Rádio Devín najdôslednejšie napĺňa predmetné ustanovenie, t. j. vyváženosť programovej skladby navrhovanej žiadateľom vo vzťahu k existujúcej ponuke

programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť vysielaním pokryté, nakoľko uvedený formát predstavuje alternatívu vysielateľom s licenciou z hľadiska zamerania programovej služby a tiež z dôvodu nedostatočného pokrytia programovou službou Rádio Devín v plánovanej oblasti. Pokiaľ navrhovateľka poukazuje na nedostatočné zdôvodnenie kritéria uvedeného v ustanovení § 47 písm. e/ zákona č. 308/2000 Z. z., t. j. aby žiadateľ nezískal dominantné postavenie na relevantnom trhu, odporkyňa uviedla, že mala z údajov obsiahnutých v analýze pokrytia signálom žiadateľov v rámci výberového konania jeseň 2010 a z údajov a štatistických prehľadov o pokrytí územia Slovenskej republiky rozhlasovým signálom a o počte obyvateľov, ktoré prijímajú rozhlasový signál vysielateľov s licenciou a verejnoprávneho vysielateľa za dostatočne preukázané, že pridelením predmetnej frekvencie verejnoprávnemu vysielateľovi tento nezíska dominantné postavenie na relevantnom trhu, nakoľko predmetná frekvencia je potenciálne spôsobilá pokryť 16,22 % plochy osídleného územia a 16,72 % obyvateľov na osídlenom území. Pokiaľ navrhovateľka poukazuje na nepreskúmateľnosť rozhodnutia v dôvodu absencie uvedenia pokrytia signálom programovej služby Rádio Devín a z dôvodu absencie špecifikácie zloženia existujúcich vysielaných programových služieb na danom území, odporkyňa uviedla, že z údajov obsiahnutých v analýze pokrytia signálom žiadateľov v rámci výberového konania jeseň 2010 a z údajov a štatistických prehľadov o pokrytí územia Slovenskej republiky rozhlasovým signálom a o počte obyvateľov, ktoré prijímajú rozhlasový signál vysielateľov s licenciou a verejnoprávneho vysielateľa za dostatočne preukázané, že programová služba Rádio Devín má v plánovanej oblasti nedostatočné pokrytie a prípadné pridelenie predmetnej frekvencie vysielateľom s licenciou by bolo v rozpore so zabezpečením duálneho systému vysielania, nakoľko na území, ktoré svojim signálom zásobuje frekvencia 94,2 Poprad – kráľova hoľa by došlo k čiastočnému prekrytiu s programovými službami vysielanými na už pridelených frekvenciách, a to **TAM ART PRODUCTION, s. r. o.** (frekvencie Tornaľa 98,5 MHz, Poprad 103,6 MHz, Liptovský Mikuláš 96,3 MHz, Lučenec 99,6 MHz, Rimavská Sobota 93,8 MHz), **RADIO, a. s.** (Poprad Hranovnica 102,5 MHz, Liptovský Mikuláš – Háje 95,0 MHz, Tornaľa 93,2 MHz, Rožňava 102,8 MHz), a **RADIO ONE, s. r. o.** (Brezno 89,2 MHz, Liptovský Mikuláš 107,8 MHz, Lučenec 93,5 MHz, Rimavská Sobota 92,9 MHz). Z uvedeného je zrejmé, že odporkyňa mala dostatok údajov, ktoré odôvodňovali pridelenie predmetnej frekvencie Slovenskému rozhlasu a zamietnutie žiadostí súkromných vysielateľov, ktorých frekvencie by sa prekryvali s frekvenciou 94,2 MHz Poprad – Kráľova hoľa.

Pokiaľ ide o námietku nesúladu deklarovanej nadmorskej výšky, táto bola odporkyňa

doručená až dňa 30. novembra 2010, teda sedem dní po rozhodnutí odporkyne v správnom konaní a z tohto dôvodu už na ňu nemohlo byť prihliadnuté.

K námietke navrhovateľa týkajúcej sa nedôvodného zvýhodnenia verejnoprávneho vysielateľa, odporkyňa uviedla, že princíp mediálnej politiky štátu, kde popri sebe existujú súkromní vysielatelia a vysielateľ, tzv. duálny systém nemožno interpretovať restriktívne len na určité geografické územie v rámci Slovenskej republiky, ale je nutné ho interpretovať v kontexte celého územia Slovenskej republiky. Požiadavka zabezpečenia duálneho systému vysielania neznamena, že odporkyňa nie je oprávnená prideliť verejnoprávnemu vysielateľovi frekvenciu na kóte, z ktorej sú už vysielané ďalšie programové služby verejnoprávneho vysielateľa, práve naopak, je úlohou odporkyne pridelovať frekvencie verejnoprávnemu vysielateľovi a vysielateľom súkromnoprávnym tak, aby dochádzalo k ich efektívnemu využívaniu a nedochádzalo k prekrývaniu frekvencií, na ktorých by bola vysielaná totožná programová služba.

Odporkyňa uviedla, že posudzovanie akýchkoľvek iných kritérií, ako uvedených v ustanovení § 47 zákona č. 308/2000 Z. z. by pri rozhodovaní o pridelené frekvencie bolo v rozpore s uvedeným právnym predpisom a zakladalo by dôvod na zrušenie takéhoto rozhodnutia. Ďalej uviedla, že tvrdenie navrhovateľa o jedinom kritériu, ktorým odporkyňa zdôvodnila pridelenie frekvencie Slovenskému rozhlasu nie je opravdivé. Z odôvodnenia rozhodnutia je zrejmé, že kritériom popri kritériu prínosu žiadateľa o licenciu vo vzťahu k vysielaniu a výrobe programov vo verejnom záujme bolo kritérium o vyváženosti programových skladiet a výrobe programov vo vzťahu k existujúcej ponuke programových služieb v oblasti vysielania na území, ktoré by malo byť týmto vysielaním pokryté v zmysle ustanovenia § 47 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z.. Ďalej uviedla, že prísľub na zabezpečenie vysielania na konkrétnej frekvencii spoločnosťou ANTENA PLUS, a. s., ktorý žiadateľ predkladá spolu so žiadosťou o pridelenie frekvencie je odporkyňou štandardne akceptovaný listinný doklad v rámci výberových konaní tak, ako bol odporkyňou posúdený a akceptovaný obdobný prísľub na zabezpečenie rozhlasového vysielania z kóty 89,2 MHz Skalica daný spoločnosťou ANTENA PLUS, a. s. pre navrhovateľku v rámci výberového konania jeseň 2010, resp. akceptovaný prísľub na zabezpečenie rozhlasového vysielania z kóty 94,2 MHz Poprad – Kráľova Hoľa daný spoločnosťou Towercom, a. s. pre navrhovateľku v rámci toho istého výberového konania.

Pokiaľ ide o údaj uvedený v žiadosti Slovenského rozhlasu (dnes Rádio a televízia Slovenska) o nadmorskej výške 938 m.n.m., odporkyňa uviedla, že išlo o zjavnú chybu v písaní vynechaním číslovky I, keď Slovenský rozhlas uviedol údaj o nadmorskej výške 938

m.n.m., pričom podľa frekvenčného listu zo dňa 01. decembra 2003 vydaného Telekomunikačným úradom Slovenskej republiky je vysielateľ umiestnený na kóte vo výške 1.938 m.n.m..

Účastníkmi konania boli v súlade s ustanovením § 250m ods. 3 OSP okrem navrhovateľa aj ostatní účastníci správneho konania Slovenský rozhlas, Bratislava (teraz Rozhlas a televízia Slovenska, Bratislava), ktorý bol v správnom konaní úspešný, ako aj ďalší neúspešní účastníci správneho konania - D. EXPRES, a. s. Bratislava, RADIO, a. s. Bratislava a RADIO ONE, s. r. o. Nitra.

Účastníci konania v prvom až štvrtok sa k návrhu nevyjadrili, žiadne návrhy na rozhodnutie neuviedli.

Nakoľko navrhovateľka odvolanie – opravný prostriedok podala na Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý je vecne príslušným súdom na prejednanie iba tej časti opravného prostriedku týkajúcej sa zamietnutia žiadosti o licenciu (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP a § 49 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z.), Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) uznesením z 10. marca 2011, č. k. 5SŽ/4/2011–23 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania pred Krajským súdom v Bratislave o vylúčenej časti predmetu konania, uznesením z 10. marca 2010, č. k. 5SŽ/4/2011–23 vylúčil časť predmetu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady č. RZL/109/2010 zo dňa 24. novembra 2010 vo výroku pod bodom I. o pridelení frekvencie 94,2 MHz Poprad – Kráľova Hoľa Slovenskému rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava pre potreby programovej služby Rádio Devín, na samostatné konanie a súčasne týmto uznesením postúpil vylúčenú časť veci vecne príslušnému Krajskému súdu v Bratislave. V tomto svojom rozhodnutí najvyšší súd poukázal na to, že vecná príslušnosť na preskúmanie rozhodnutia odporkyne v časti o udelení licencie, nie je v zákone č. 308/2000Z. z. osobitne upravená a z tohto dôvodu je potrebné vylúčiť časť predmetu konania o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Rady pre vysielanie a retransmisiu č. RZL/109/2010 zo dňa 24. novembra 2010 vo výroku pod bodom I. o pridelení frekvencie 94,2 MHz Poprad – Kráľova hoľa Slovenskému rozhlasu pre potreby programovej služby Rádio Devín na samostatné konanie (§ 112 ods. 2 OSP) a vylúčenú vec následne postúpiť na ďalšie konanie vecne príslušnému Krajskému súdu v Bratislave (§ 246a veta druhá OSP).

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie proti výrokovej časti pod bodom I. napadnutého rozhodnutia Rady (§ 246 ods. 1 a § 246a ods. 1 OSP)

rozsudkom zo 17. apríla 2012, č. k. 3S/70/2011-61 žalobu proti rozhodnutiu odporkyne z 24. novembra 2010 č. RZL/109/2010, v napadnutej prvej časti výroku zamietol a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Rozsudok Krajského súdu v Bratislave bol potvrdený rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/31/2012 z 30. októbra 2012. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu, tento potvrdil z dôvodu, že jeho výrok je vecne správny, pričom je výsledkom správne zisteného skutkového stavu, správnej aplikácie hmotnoprávnej normy na zistený skutkový stav. Uviedol, že odporkyňa sa vysporiadala so všetkými kritériami stanovenými v ustanovení § 47 zákona č. 308/2000 Z. z. pri rozhodovaní o pridelení frekvencie, svoje rozhodnutie podrobne zdôvodnila, pričom jej vecné závery zodpovedajú požiadavkám logického myslenia a uvažovania pokiaľ z viacerých uchádzačov prideliť frekvenciu jednému zo žiadateľov. Voľná úvaha odporkyne pri výbere uchádzača nebola založená na svojvôli, ale má vecný základ vo výberovom konaní, v ktorom odporkyňa mechanizmom hlasovania členov Rady dospel ako odborný orgán, ktorému do pôsobnosti vydanie rozhodnutia o pridelení frekvencie patrí, k rozhodnutiu o jej pridelení. Najvyšší súd uviedol, že úlohou súdu pri preskúvaní zákonnosti daného rozhodnutia nie je nahrádzať vecnú a odbornú stránku rozhodovania Rady, ale preskúmať, či rozhodnutie bolo vydané v riadnom a zákonom stanovenom procese rozhodovania, či rozhodnutie zodpovedá požiadavkám zákona (§ 47 zákona č. 308/2000 Z. z.) a či Rada pri svojom rozhodovaní nevybočila z medzí voľnej správnej úvahy pri rozhodovaní o výbere uchádzača z viacerých uchádzačov. Takéto pochybenie krajský súd nezistil, a preto žalobu zamietol. Keďže najvyšší súd na základe odvolacích dôvodov nezistil dôvody na zrušenie rozsudku krajského súdu, ani na jeho zmenu, rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke, ktorá v konaní nemala úspech, náhradu trov konania nepriznal.

Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/31/2012 nadobudol právoplatnosť 10. decembra 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie o opravnom prostriedku v časti týkajúcej sa zamietnutia žiadosti o licenciu (§ 246 ods. 2 písm. a/ OSP a § 49 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z. z.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v bode II. z dôvodov uvedených v odvolaní, prejednal vec na ústnom pojednávaní, a to i bez prítomnosti navrhovateľky, jej právneho zástupcu, ktorí svoju neúčast' ospravedlnili

s tým, že súhlasili s rozhodnutím bez ich prítomnosti, a tiež v neprítomnosti účastníkov v 1. až 4. rade, ktorí sa napriek riadne vykázanému doručeniu predvolania na pojednávanie nedostavili a svoju neúčasť ani neospravedlnili s výnimkou účastníka v 4. rade, ktorý sa ospravedlnil (§ 250l ods. 2 a § 250g ods. 1 a 2 OSP), a dospel k záveru, že opravnému prostriedku nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmavajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 OSP).

Podľa § 49 ods. 2 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z. z. Rada žiadosť o licenciu zamietne, ak v rámci konania o udelenie licencie na terestriálne vysielanie vyberala z viacerých žiadateľov o licenciu podľa § 48.

Vychádzajúc obsahu administratívneho spisu, z citovaného zákonného ustanovenia, z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 17. apríla 2012, č. k. 3S/70/2011-61 v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/31/2012 z 30. októbra 2012, ako aj z námietok navrhovateľky vznesených v opravnom prostriedku ani Najvyšší súd Slovenskej republiky si neosvojil argumentáciu navrhovateľky uvedenú v opravnom prostriedku majúť v súlade s citovanými rozhodnutiami krajského a najvyššieho súdu za to, že Rada v konaní o pridelenie frekvencie 94,2 MHz Poprad – Kráľova hoľa postupovala v súlade so zákonom, každú žiadosť prehodnotila samostatne aj vo vzájomnej súvislosti. Najvyšší súd neakceptoval ani námietku navrhovateľky týkajúce sa nedostatočného odôvodnenia rozhodnutia odporkyne, nakoľko ako z dôvodov tohto rozhodnutia vyplýva, odporkyňa pri svojom rozhodovaní dostatočne zohľadnila zákonné podmienky pre pridelenie frekvencie 94,2 MHz Poprad – Kráľova Slovenskému rozhlasu, Mýtna 1, Bratislava pre potreby programovej služby Radio Devín, ako aj zamietnutie žiadosti navrhovateľky, ako aj ostatných účastníkov, pretože Rada ako správny orgán príslušný na rozhodovanie o udelení / zmene licencie na rozhlasové terestriálne vysielanie pri svojom rozhodovaní uplatnila voľnú úvahu a pri svojom rozhodovaní postupovala v súlade so zákonom a dôsledne zhodnotila splnenie kritérií stanovených zákonom. Najmä ustanovením § 47 zákona č. 308/2000 Z. z. v spojení s ustanoveniami § 45 a 46 citovaného zákona a ostatnými súvisiacimi ustanoveniami. V danom prípade bolo rozhodovanie odporkyne obmedzené iba na možnosť udelenia/zmeny licencie alebo zamietnutia žiadosti o udelenie / zmenu licencie.

Vyhodnocovanie jednotlivých žiadostí účastníkov správneho konania z hľadiska stanovených kritérií je zásadne otázkou správneho uváženia správneho orgánu a súd pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe povolenej voľnej úvahy (správneho uváženia), preskúmava iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

V zmysle ustálenej judikatúry by mohol súd zásadne zasiahnuť do voľnej úvahy správneho orgánu len v prípade, keby voľná úvaha, ktorou sa správny orgán riadil pri svojom rozhodnutí, nezodpovedala obsahu spisu alebo sa priesčila zásadám logického myslenia (k tomu pozri napr. R 75/2007, či ZSP 3/2007, str. 113). Taktiež na to, aby súd zasiahol do voľnej úvahy správneho orgánu by navrhovateľ musel jednoznačne vyvrátiť právne východiská žalovaného správneho orgánu, t. j. argumentačne jednoznačne preukázať vybočenie z medzí a hľadísk ustanovených zákonom (bližšie pozri napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžhuv/5/2008 z 19. novembra 2008).

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu je zrejmé, že v preskúvanom konaní Rada v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci a správne na neho aplikovala príslušné ustanovenia zákona č. 308/2000 Z. z., jej rozhodnutie má všetky náležitosti ustanovené v § 47 správneho poriadku a nevykazuje formálne ani logické nedostatky. Najvyšší súd nezistil, že by opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie trpelo vadami, ku ktorým musí súd prihliadať bez ohľadu na to, či navrhovateľka takýto nedostatok rozhodnutia namietala.

Opravný prostriedok navrhovateľky neobsahuje nijaké argumenty, ktoré by boli spôsobilé vyvrátiť alebo aspoň spochybniť závery odporkyne uvedené v jej rozhodnutí. Najvyšší súd sa v tomto smere stotožnil aj s rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave v spojení s rozsudkom najvyššieho súdu, že navrhovateľka v odvolaní - opravnom prostredku bližšie a konkrétne nešpecifikovala, v čom vidí nezákonnosť postupu a rozhodnutia odporkyne, ale iba poukazovala na odôvodnenie jej rozhodnutia v jednotlivých častiach vytrhnutím z kontextu.

Nemožno nedať do pozornosti navrhovateľky, že správny súd vzhľadom na svoju procesnú pozíciu nad stranami nevyhľadáva nielen za žalobcu v konaní o žalobách podľa druhej hlavy piatej časti OSP ale ani za navrhovateľa v konaní o opravných prostriedkoch podľa tretej hlavy piatej časti OSP konkrétne dôvody nezákonnosti rozhodnutia správneho

orgánu, ktoré podľa § 249 ods. 2 v spojení s 250l ods. 2 OSP majú tvoriť obsah opravného prostriedku a určovať rozsah preskúmania zákonnosti rozhodnutia súdom, ktorým je podľa § 250h ods. 1 OSP v spojení s 250l ods. 2 OSP viazaný.

Keďže v rozsahu navrhovateľkou vymedzených odvolacích dôvodov nebolo v postupe a rozhodnutí odporkyne zistené pochybenie pri aplikovaní relevantných zákonných ustanovení, Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na vyššie uvedené rozhodnutie Rady v napadnutej druhej časti výroku (t. j. v bode II.) podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil.

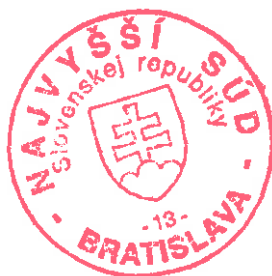
O uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok rozhodol súd podľa § 2 ods. 4 veta druhá a § 5 ods. 1 písm. e/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov a položky č. 10 písm. c/ Sadzobníka súdnych poplatkov ako prílohy k tomuto zákonu.

O náhrade trov konania rozhodol najvyšší súd s poukazom na ustanovenie § 250l ods. 2, § 250k ods. 1 OSP ako aj § 142 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok **n i e j e** prípustný (§ 246c ods. 1 veta tretia OSP).

V Bratislave 31. januára 2013

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Bugárová

